

uagtet have de kunnet medtages. De praktiske Bæmsfeligheder ved en Brandforsikringsforening vore i det samme Forhold, hvori Størelsen af Indtegningen synker. Naar der, for at en saadan Forening skal kunne faae Godkjendelse, forlanges, at man skal tilveiebringe et omtrent fuldstændigt Bevis for, at flere Lusinde Interessenter kunne gaa ud af den ældre Brandforsikring, saa er det, at jeg mener, at man fordrer alt for Meget, og det maa være tilstrækkeligt, at der staar: Interessenter med Værdi i Millionvis — for at komme ind i Foreningen. Den ærede Minister talte om, at saadanne Godkjendelser brugtes eller kunde bruges for at gjøre Rellame. Det er ganske rigtig, at Godkjendelsen skal give Foreningen Anseelse; det er jo det Skilt, som Foreningen søger at faae for at have Soliditet blandt Folk, og naar Ministeren godkender en Forening og derom udfærdiger en Sanktion, er det jo dog ligesom, at Foreningens Bestyrelse maa benytte denne Sanktion til at sige: Nu have vi Regjeringens Tilfagn og Erkjendelse af, at vore Love ere brugbare nok. Jeg tror altsaa ikke, at dette kan anses for at være en Indvending imod at faae Godkjendelse blot efter Anmeldelse. Det Samme sker jo netop med Kreditforeningerne; Ingen vilde gaa ind i Kreditforeninger eller gaa hen og stifte dem, uden at de først havde Godkjendelse; de Vedkommende ville ikke affinde sig med deres tidligere Pant-havere og stifte ny Gjæld og have de dermed forbundne Omkostninger, naar det siden efter kunde vise sig, at det ikke blev til Noget med den nye Kreditforening. Og ligesom de indenrigsministerielle Godkjendelser til Kreditforeninger have været det Flag, hvorunder en Mængde Giendomsbefiddere have samlet sig for at faae deres Gjældsforhold ordnede, saaledes tror jeg ogsaa med Hensyn til private Brandforsikringsforeninger, at den justitsministerielle Godkjendelse kan være et lignende Flag. — Den ærede Minister anser en Reservefond for en Nødvendighed. Jeg vil ikke her tale om, hvorvidt en saadan Forening bør bestaa uden en Reservefond; men jeg vil blot sige, at den Betragtning, som den ærede Minister anførte, for at have en Reservefond, neppe nødvendiggjør en saadan. Hvor en saadan Forening stifter sig og skal dække Brandskaderne ved Paaligning mellem Interessenterne, og denne Paaligning sker, efter at Branden har fundet Sted — den kan ikke saa godt ske forinden, fordi man da ikke ved, hvor Meget der skal anvendes til at erstatte Branden — saa maa en saadan Forening skaffe sig privat Kredit, enten hos en Bank eller hos en Bankier. Det vil ikke være tilstrækkeligt alene at have en Reservefond; thi i uheldige Tilfælde kan der indtræde saa store Brandskader, at Reservefonden ikke er tilstrækkelig til deres Dækning. Jeg formoder nemlig, at den ærede Minister mener en Reservefond, apasset nogenlunde efter Risikoen, saaledes som denne kan be-

regnes at ville blive efter de Sagttagelser, der ere gjorte igjennem den almindelige Brandforsikringsforening, og jeg antager ikke, at en saadan Reservefond er saa betryggende, at Foreningen kan lade være fra Først af at sikre sig en privat Kredit til midlertidig Udbetaling af Brandskaderne, indtil de paalignede Beløb komme ind efter Halvaarets Udgang. Saaledes tror jeg, at Forholdet er i mangfoldige Reserverforeninger, og at det der gaar meget godt, idet Krediten erhverves i Henhold til den paagjældende Forenings formodede Soliditet, og det vil vistnok gaa paa samme Maade med enhver privat Forsikringsforening. Saa vidt mig bekendt — muligens tager jeg feil — har den almindelige Brandforsikringsforening for Vandet en Kredit i Privatbanken, og uagtet denne Forening har en forholdsvis meget stor Reservefond, saa er det dog ikke en Gang denne Forening nok at have en saadan, men den maa formentlig, om jeg ikke skulde være feil, underrettet, have en staaende Kredit i en Bank, og det Samme tror jeg vil være Tilfældet med enhver anden Forening. — Mine Bemærkninger med Hensyn til § 4 maa formentlig være misforstaaede af den ærede Minister; thi det har i det Mindste ikke været min Hensigt at udtale, at den, der har en Godkjendelse, uden videre skulde kunne blive udflettet af en anden Forening uden særskilt Samtykke fra Obligationseieren eller Pantkøberen. Jeg har kun ment, at, naar en Godkjendelse gives, saa er den tilstrækkelig med Hensyn til de Pantkøbere, som gaa ind under Lovforslagets sidste Paragraf, men ikke tilstrækkelig med Hensyn til Andre uden at have deres Samtykke. Den ærede Minister var jo tilbøielig til at indskrænke de formentlige Fordringer med Hensyn til Lovforslagets Paragraf 6, og derfor skal jeg ikke for Tiden indlade mig derpaa. Jeg vil erkjende, at det, der staar i Lovforslagets § 2, 2det Nummer, om Stempelbegunstigelser, muligvis er for vidtgaaende, og jeg maa tilstaa, at dets Affattelse maaske neppe stemmer med den Affattelse, som dette Nummer nu burde have. Det Forslag, som i sin Tid blev vedtaget under den ærede Conseilspræsidents Auspicier sluttede sig nemlig til den ældre Stempellovgivning, og det kan nok være, at der her er fremkommen en mindre adækvat Redaktion.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Sindenburg: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen overgivet til et Udvalg af 7 Medlemmer.